

fpi Gwk dj nIRk jkrhy dkxni =kru vWyu áweph Hkfwedk o dk; k&

* i k- Mkw vfuy ekf. kdjko c9 k. ks

* Z.B. Patil College, Dhule

प्रास्तावि :

अॅलन ह्यूम १८८२ व १८८३ या वर्षात राष्ट्रीय चळवळीच्या ए ी र ाच्या प्रयत्नात होते. ही चळवळ राष्ट्रव्यापी बनवि या रिता अॅलन ह्यूम यांनी भारतातील महत्वाच्या संघटना तसेच व्यक्तींना पत्राद्वारे याबाबतीत माहिती पुरविली. १ मार्च १८८३ मध्ये ल ता विद्यापीठाच्या पदवीधरांना उद्देशून ए ारमरीत पत्र लिहिले. त्यात राष्ट्रीय पातळीवर बांधावयाच्या संघटनेची रूपरेषा स्पष्टप े मांडली होती. त्यांनी या प्र त्याचे नाव लिंि ा-इन असे ठेवले. या प्र त्याद्वारे पुढील ळात राष्ट्रीय पातळीवर ार्य र याचे त्यांनी ठरविले होते.

लिंि ा-इन या प्र त्याविषयी अॅलन ह्यूम यांनी पु यातील सार्वजनि सभेचे मु यचित िस सीताराम चिपळू ा र यांना अने पत्र पाठविले. प ा त्यांना ए ही पत्र मिळाले नाही. म्ह णून दिनां १६/११/१८८४ रोजी अॅलन ह्यूम यांनी शिमल्याहून याविषयी दिली ारी व्यक्त र ारे तसेच या प्र त्याच्या प्र ातीविषयीचे पत्र पाठविले. त्यात ते लिहितात मला ेद आहे ी, लिंि ा-इन बदलचे माझे ए ही पत्र तुम्हाला मिळाले नाही, ही ल्पना फार विचारातून निर्मा ा झ ाली होती. जरी मी याबद्दल अने ांशी बोललो असलो तरी तुमची सभा भारतात प्रमु ा असल्याने तुम्हाला पहिल्यांदा लिहीत आहे. सध्या सर्व मुद्दे परत लिहि याची वेळ नाही, तरी यामुळे ाही ए फर पड ार नाही. ार ा पुढच्या महिन्यात आप ा भेटत आहोतच.

अॅलन ह्यूम यांचे लॉर्ड डफरिन विषयीचे मत :

अॅलन ह्यूम यांनी लिंि ा-इन हा प्र त्य हाती घेतला होता. ही बाब अतिशय ापनीय होती. म्ह णून त्यांनी याबाबतीचा प्रचार ापनीय पत्राद्वारे सुरु े ला होता. ज्या महत्वपू ा व्यक्तींना याबाबत माहिती अॅलन ह्यूम यांनी दिली होती. त्यात लॉर्ड रिपन यांचाही समावेश होता. ार ा ते भारताच्या बाबतीत उदारमतवादी होते. लॉर्ड रिपन नंतर लॉर्ड डफरिन हा भारताचा व्हाईसरॉय झाला. याबाबत अॅलन ह्यूम यांना जास्तीची माहिती नव्हती, प ा लॉर्ड डफरिनची विचारसर ि ही उदारमतवादी नक् ीच नव्हती. अॅलन ह्यूम यांना लॉर्ड डफरिनच्या विचारसर िबाबत शं ा होती. म्ह णून ते दिनां १६/११/१८८४ च्या सदर पत्रा सीताराम चिपळू ा र ांना लिहितात, मी तुम्हाला अत्यंत ापनीयतेत सां ू इच्छितो ी लॉर्ड रिपन यांनी मी मुंबईला जाऊन त्यांना भेटायचा मुद्दा ांभीरतेने घेतलेला आहे. जरी तो लॉर्ड डफरिन यांना चां ाला ओळ ात असेल आि त्यांच्या पत्रावर रिपन यांचा विश्वास असेल तरी लॉर्ड रिपनशी चर्चा होईपर्यंत लॉर्ड डफरिनवर विश्वास ठेवता येऊ श त नाही. ते लॉर्ड रिपनशी ल त्यास भेट ार असून नंतर मला मुंबईत ळव ार आहे.१

अॅलन ह्यूम यांनी लिंि ा-इन प्र त्याच्या प्रचारार्थ ेलेला दौरा :

लिंि ा-इन हा प्र त्य राष्ट्रीय पातळीवरील होता. म्ह णून याबाबतीत सर अॅलन ह्यूम यांनी पत्रव्यवहार ेला. त्यानुसार दिनां १६/११/१८८४ च्या पत्रात पु याच्या सीताराम हरी चिपळू ा र ांना ते लिहितात, मी ए ाज ि दौरा रून मुंबईतील प्रमु ा व्यक्तींशी भेट घेऊन त्यांच्याशी सध्याच्या परिस्थितीवर चर्चा रू इच्छितो, नंतर पु याला तुमची भेट घेईन, त्यानंतर मद्रास, ल ता, पाटना, बनारस, आ.ग, अलहाबाद, अमृतसर, लाहोर आि शक्यतो ल ाौ तसेच इतर जा ि जाऊन लिंि ा-इन या तत्वाबद्दल प्रयत्न र ार आहे.

अशाप्र ारे दौऱ्याचे नियोजन त्यांनी पत्राद्वारे दिनां १६/११/१८८४ मध्ये चिपळू ा र ांना ळविले आि त्याच महिन्यात प्रचार दौऱ्यास आरंभ ेला. भारतीयांना १८८५ पर्यंत राष्ट्रीय पातळीवरचे व्यासपीठ निर्मा ा रून दे यासाठी पंचावन्न वर्षांचे तरू ा अॅलन ह्यूम साहेब प्रचार दौऱ्याला बाहेर पडले.२ अशाप्र ारे अथ प्रयत्नातून अॅलन ह्यूम यांनी या प्र त्याची सुरुवात ेली.

भारताचे हित जप ारे अॅलन ह्यूम

अॅलन ह्यूम यांच्या ार्यपद्धतीवर प्र ाश टा ताना विल्यम वेडरबर्न त्यांच्या चरित्रात लिहितात ी, ए ादे ध्येय ाठ यासाठी अॅलन ह्यूम प्रथम त्याची सुसूत्रप े मांड ि रीत आि म ा स्वतःमध्ये असलेली ामता, अमर्याद चि ाटी, सहनशक्ती आि प्रत्य ात असलेले सविस्तर तपशील तयार र यासाठी अतोनात श्रम घेत असत. याशिवाय यशस्वी हो यासाठी ला ा ारे ास व्यक्तिमत्व त्यांच्या डे असल्याने त्यांच्यात आपल्याला ाच्या ार्य पुरुषाचे दर्शन होते.३ याप्र ारे अॅलन ह्यूम यांच्या व्यक्तिमत्त्वाविषयी विल्यम वेडरबर्न यांनी लिहिले आहे.

अॅलन ह्यूम आि ब्रिटिश :

अॅलन ह्यूम निवृत्तीनंतरही इ ांडमध्ये न जाता भारतातच शिमला या ठि ा ि राहत असतांना भारतीय राष्ट्रीय सभेच्या स्थापनेत त्यांनी पुढा ार घेतला. यासाठी भारतातील प्रमु ा पुढाऱ्यांशी त्यांनी ापनीय पत्रव्यवहार ेला. या सर्व ाोर्षींमुळे भारतातील ाही ब्रिटिश लो अॅलन ह्यूम यांना संशयीत नजरेने पाहू ला ाले. तसेच लॉर्ड रिपनसार ा उदारमतवादी ाव्हर्नर जनरल जास्तीत जास्त त्यांच्या संप ात रहात होता. म्ह णून साम्राज्यवादी विचारसर िच्या भारतीय ब्रिटिशांचे अॅलन ह्यूम यांच्याबद्दल मत वाईट होऊ ला ाले.

राष्ट्रीयसभा स्थापन हो यापूर्वीची परिस्थिती :

१८५७ चे बंड यशस्वी झाले व त्याचबरोबर ईस्टइंडिया कंपनीही अस्तंत झाली, व ब्रिटिश पार्लमेंटचे राज्य आले. राणीचा जाहीरनामा प्रसिद्ध झाल्यामुळे देशात शांततेचे व विश्वासाचे वातावरण निर्माण झाले. परीय राजसत्तेबद्दलचा असंतोषही लोपच्य अंतःसुरात धुमसत होता, पण ते अगदी असहाय झाले होते. १८५७ प्रमाणे ज्याच्या निशाणातली जमता येईल अशी एही राजघरायातील व्यक्ती शिल्लक राहिली नाही. त्यात पुढे १८७८-८० मध्ये लॉर्ड लिटनच्या अर्थादीत मुद्रास्वातंत्र्य व विश्वविद्यालयाचे स्वातंत्र्य इत्यादी हक्क मिळवून घेण्यात आले. या जोडीला पोलिसांच्या दडपशाहीची रशियन पद्धती नोंद रशाहीने अंमलात आली. यामुळे लिटनच्या अर्थादीत रीता बंड उपस्थित होण्याचा प्रसंग आगदी जवळ येऊन ठेपला होता, अशावेळी मिस्टर अॅलन ह्यूम यांना यामध्ये पडण्याची स्फूर्ती मिळाली. असे सर विलियम वेडरबर्न यांनी म्हटले आहे. हिंदुस्थानातील अनेक धर्मगुरू व त्यांचे शिष्य आपापसात पत्रव्यवहार करून हिंदुस्थानातील अनेक जिल्ह्यातून बंडाची उठाव घेण्यात याच्या तयारीत आहे. अशाप्रकारच्या पुराव्यांची सात पुस्तके मिस्टर अॅलन ह्यूम यांना मिळाली होती.

मि. अॅलन ह्यूम यांनी हे सर्व जाणून घेण्यासाठी अस्तोषाला विधायक वळकला व या रीता प्रॅसची योजना केली. त्यासाठी भारतात एका राष्ट्रीय संमेलन भरविण्याचे ठरविले. व १ मार्च १८८३ रोजी हक्क हेलावणारे पत्रालिका विद्यापीठातील पदवीधरांना पाठविले. ४

अशाप्रकारे ठिकाळाच्या लोकांशी त्यांनी प्रथम पत्रव्यवहार केला आणि नोव्हेंबर १८८४ पासून एप्रिल १८८५ पर्यंत ठिकाळात हिंदी पुढ्यांच्या गाठीभेटी घेतल्या. सार्वजनिक सभाही त्या ठिकाळात प्रमाणे संघटना होती. म्हणून त्या सभेचे मुद्राचिह्न सीताराम हरी चिपळूणकर यांना अॅलन ह्यूम यांनी राष्ट्रीय सभा स्थापन करण्याच्या बाबतीत पत्रे पाठविली. यालाच चिपळूणकर यांनी दिलेले प्रतिउत्तर म्हणजे पुढ्यात १८८५ च्या डिसेंबर अगोर हिंदी राष्ट्रीय सभेचे पहिले अधिवेशन भरविण्याची जबाबदारी सार्वजनिक सभेच्या वतीने त्यांनी स्वतःने स्वीकारली. ५

आपल्या पाच, सहा महिन्यांच्या दौऱ्यात मुंबई, पुणे, मद्रास येथील पुढ्यांच्या अनुकूल प्रतिसादलागत घेऊन अॅलन ह्यूम साहेब यांनी १८८५ मध्ये रिपनच्या जाणीव आलेला नवा व्हर्नर जनरल लॉर्ड डफरीनला भेटले. आणि वर्षभर तैरीसपुढ्यात राष्ट्रीय सभा भरविण्याचा आपला व मित्रांचा विचार असल्याचे त्यांनी लॉर्ड डफरीनला सांगितले. अशाप्रकारे राष्ट्रीय सभा स्थापन करण्यासाठी मि. अॅलन ह्यूम यांनी

पुढ्याप्रयत्न केलेल्या आपापसात दिसते. हे कार्य रीत असतांनाच त्यांना आणखी एका फटमयार्याची जबाबदारी स्वीकारावी लागली. आणि ती म्हणजे तयार झालेल्या संघटनेच्या कार्यालयीन कामकाजवर देणारे ठेवणे त्यासाठी एका प्रमाणे व्यक्तीची नेमणूक करणे, वेगवेगळ्या गावात ज्या समित्या आहेत त्यांना जाऊन भेटणे, संघटनेच्या बाबतीतील तपशील याची माहिती ठेवणे, प्रत्येक गावाच्या मिटी झुन आलेले तपशील गोळा करणे व तो तपशील सर्वांना कळविणे. अशाप्रकारे या कार्याचे स्वरूप होते.

भारतीय राष्ट्रीय सभेच्या पहिल्या अधिवेशनाची जय्यत तयारी चालू असतांना पुणे शहरात राहिले लोकांच्या साथीने मृत्युमुक्ती पडले, म्हणून अधिवेशनाची बैठक तातडीने पुणे या ठिकाळात भरविता मुंबईस भरविण्याचे ठरले. यातच सर अॅलन ह्यूम यांचा या सभेला अनुपस्थितीचा निरोप विल्यम वेडरबर्न यांना मिळाला. पण पुढ्यातील ज्येष्ठ मंडळीवर अधिवेशनाच्या बैठकीचा कार्यभार सोपवून ते निश्चित झाले.

म्हणून त्यांनी सदर आशयाचे पत्र मुंबई येथून दिनांक १५/१२/१८८५ रोजी सीतारामपंत चिपळूणकरांना लिहिले. त्यात ते लिहितात, मला सांगण्यास देणारे वाटते की, मि. ह्यूम यांच्या निरोप आलेला आहे की, त्यांची पत्नी अतिशय आजारी असल्यामुळे मि. ह्यूम हे ब्रुकेलेल्या १७ तारिका या ठिकाळात येऊ शकत नाही. त्यांच्या अनुपस्थितीची बाब ही चिंताजनक आहे, पण मि. रानडे, नुलकर आणि तुम्ही स्वतः व सहकारी त्यांची उपाय भासू देणारे नाही, ते व्हा पोहोचतील याची साधारणतः तारीखी त्यांनी दिलेली नाही.

पत्रातील या मजबूत रावरून सार्वजनिक सभेचे महत्त्वलागत येते, पण राष्ट्रीय सभेच्या पहिल्या अधिवेशनाअगोरच पुढ्यातील पटिका साथीने निर्माण केलेला गोंधळ त्यात राष्ट्रीय सभेचे संस्थापक अॅलन ह्यूम हे पत्नीच्या आजारपणामुळे येऊ शकणारे नव्हते आणि नंतर त्यांची पोहोच यकी तारीखी सुद्धा निश्चित नव्हती. या सर्व गोंधळाची विल्यम वेडरबर्न यांना चिंता वाटू लागली. म्हणून त्यांनी विश्वासूने सार्वजनिक सभेचे मुद्राचिह्न सीताराम चिपळूणकर, रानडे व नुलकर यांना पत्राद्वारे सूचित केले की, राष्ट्रीय सभेच्या अधिवेशनात तुम्ही सुटल्याही प्रकारची उपाय भासू देऊ नका, त्यासाठी प्रयत्न करायला सांगितले. पण यापूर्वीच अधिवेशनाची सर्व जबाबदारी सार्वजनिक सभेवर होती, सभेच्या व्यवस्थापनेची संपूर्ण माहिती पुणे रांना होती. पण एनेवेळी स्थळांमध्ये बदल झाला, म्हणून मुंबई मधील व्यवस्थापनेची जबाबदारी सुद्धा यजमानांबरोबर सार्वजनिक सभेने घ्यावी, अशी सूचना विल्यम वेडरबर्न यांनी पत्रात केलेली आपापसात दिसते. ६

संदर्भ ग्रंथ

१. दि. १६/११/१८८४ चे प्रथम शिष्टपत्र.
२. सहस्रबुद्धे शिरीष, वार्षिक प्रसिद्धी, राजहंस प्रकाशन, पुणे, १९८५, पृ. १८.
३. वेडरबर्न विल्यम, अॅलन ऑक्टोव्हियन ह्यूम, १८२९ ते १९१२ टी. उमीन फिशर, लंडन, १९१३, पृ. ४८.
४. पंडितसीतारामया, प्रसिद्धी इतिहास म्हणजे हिंदी स्वातंत्र्यच्या चळवळीचा इतिहास, मुंबई, १९३५, पृ. ३ ते
५. मिसिस बेन्जट अॅनी, मंडळी रा. ना. (संपा), स्वराज्य प्राप्त्यर्थ हिंदुस्थानाने केलेल्या प्रयत्नांचा इतिहास, मुंबई, १९१६, पृ. ७३.
६. तत्रेव.